

Det store Haab for Rigernes Fælleslykke

Taler

Johan Sebastian Welhaven

Dato

13 januar 1861

Sted

Det norske Studentersamfund,
Christiania

Omstendigheter

Festen til Fædrenes Minde

- 1 Ethvert Folk, som er istand til å betragte sin Utviklingsgang, vil blandt alle sine
Minder fremhæve den Epoke, der paa en gennemgribende maade aabenbarede
hvad der skjult laa i Folkets Væsen, hvad der tilfredsstillede dets indre Livskrav.
Ja Endringen om et saadant Vendepunkt bliver siden ligesom Hjerteslaget i
- 5 Ætten, og af det Opnaaede fremstaar et stadigt Maal for Folkets Stræben.
I Norge er der ingen Tvivl om hvilken Epoke, der for os har en saadan
Betydning; men til det Afgjørende deri hører Foreningen og Forsoningen med
Sveriges Broderfolk. Saaledes var vort Frihedsværk opfattet af klartseende og
høisindede Normænd, og saaledes blev det virkeliggjortog befæstet. Medens vi
- 10 derfir leve i denne Erindring og søge mere og mere at udvikle dens Indhold,
henvendes uvilkaarligt vort Sind med Deltagelse til Frænderne hinsides Fjeldet,
og trods alle misvisende Tegn, fornemme vi at dette Sind styrkes og forhøies
med Folkets stigende Selvbevidsthed.
- Det maa ikke vække Forundring om vort ædle svenske Broderfolk ei saaledes
- 15 hendrages til os; dets Nationalfølelse lever i en Mindekreds, som ei er vor. Men
hvis det, ligesom vi, fremhævede Foreningen som et Lyspunkt, som en frelsende
Hovedbegivenhed i sin Historie, da vilde det bedre fatte, at en Forstemning i
dette Forhold kan føles gennem vort Land som en dybtgaaende Smerte, da
vilde neppe nogen brav Svensk miskjende Normænds Hjertelag for den
- 20 besvorne Pagt.
- Dog - ogsaa vi dvæle ved Sveriges store Minder og prise dem høit. Der er i dem
en Aand, som indgyder Tillid. Hvis det kan siges, at Sveriges Historie er dets
Kongers, da vide vi og, at enhver af hine kronede Mænd, der prises i Eftermælet,
havde sit rette Styrkebelte i den Forvisning, at han til det Yderste kunde stole
- 25 paa Folkets Troskab, Høisind og Mandhaftighed. Vi ære disse Dyder, og vi
frygte dem ei. Naar Kongen paakalder dem i Foreningens Navn, til dens

Fremme og Beskjermelse, da slutte vi os til ham og dele hans Fortrøstning. Det
gjælder da, at vi selv med Alvor og Retvished øve vor egen Forbundspligt. Ja,
30 maatte vi altid findes værdige til at nære det store Haab for Rigernes Fælleslykke,
det Haab, at ogsaa Sveriges Folk engang, i ren Samklang med Norges, skal
indtegne Foreningsaaaret som et Fornyelsens Gyldenaar i sine Annaler.
Vor Festaftens Tanke har lagt disse Ord paa mine Læber; det syntes mig
passende at udtale dem ved Mindernes Fest i Ungdommens, i de Haabefuldes
35 Kreds. Til Eders Livsbane, I stræbende Ynglinge, betror den ældre Slægt den
Idræt at virke for en lysere Fremtid i den samme gode Aand, hvormed vi nu løfte
Bægeret for det svenske Broderfolk og for Rigernes Forbundspagt.

Kilde

40 J. S. Welhaven: Samlede verker, Oslo 1990-1992, bd. 4, s. 428-429.

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/det-store-haab-for-rigernes-faelleslykke>

45

50

55

60

65